

כדוכר האומה, צעירים שחשו את השפלתו כזו עמדו זה ליד זה ליד מחסום המשטרה. בין ה. הכהן (תמונה שלישיית משמאל) שלא מש נן שעות היום והלילה, ובין הילדים נכדיו של ש

אבל, זעזוע, צער — אלה הבעות הפנים שהצטיירו על פני שלושים אלף תושבי ירושלים, שעברו על פני הארון, ושהעידו על האהדה העמוקה שנשתררה בלב הציבור כלפי משה שרת. עולים חדשים שלא ראו את שרת בימי זוהרו, ותיקים שיזכרוהו מימי פעולתו

שליחות אחרונה

בנשימה עצורה חיכה קרובים לסוף, לפני דלתו של שרת. דויד הכהן מת לחש עם אשת שרת, ואחיו יעקב, במסדרון.

רגע אחרי המוות היום הוביעי, השעה עתה מת משה שרת. בני משפחתו (בנו יעקב בפתח המעלית, בתיאחו הילה, במשקפי שמש, ואחיו יהודה) יוצאים מהחדר.

רגעים אחרונים בני משפחתו של שרת, כשעה לפני מותו, במרפסת של חדר מס' 1 במחלקה האונקולוגית של הדסה. ליד דלת החדר, בו גוסס שרת, התייצב שומר מיוחד. קטע של המרפסת מגודר במחיצות, המסתירות אותו מעיני הסקרנים.

אחת אחרי חצות מחלקי הכבוד כל בתי הכנסת ליד ארון המנוח. התפילות נמשכו כל הלילה, כשקבוצה בבוקר, כשהתחילו הסיידורים להלוויה. ראשוני המר

ברחובות הבירה קומנדקר משטרתי מכוסה שחורים נושא את הארון, כשלפניו גיפ ומל"וים. המסע נמשך אחר כך בשיירת מכוניות לתל אביב (בתמונה משמאל).

תחילת המסע ארונו של משה שרת נישא על כתפי מפקדי הבריגדה מ' חצר הסוכנות היהודית, בליווי אנשי חברה קדישא צבאית.